

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. ПетковъРедакцията ни се помещава
на улица „Шуменска“, надъ пощата

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 1 стр. по 30 ст. на изв. и м. Преправки и бирини, обявления за 1 път 3 ст. за 2 пъти 10 ст. на дума

Д-ръ Б. Т. Драмовъ

специалистъ по болестите на кожата и инкочно-поло-
витъ органи. Приемъ болни вѣснѣдневно.Варна, улица „Св. Климентъ“, срещу банята
на М. Филиповъ.

Техническо Бюро Б. МИТЕВЪ & С-ие

ул. „Драгоманъ“ — Варна.

Извършва солидни **електрически инсталации**.
Продава разни видове инсталационни материали.
Складъ на **косови апарати „triplex“** противъ
апаши, художествени **електрически полюси**,
патентовани **електрически лампи** (крупки) **west-**
linghouse, votan, graec и др.Доставка на разни видове **телефонни апарати**,
звънци, бутони, елементи „Energie“ които по
спла единия замѣства 2 отъ обикновенитѣ эле-
менти, разни машини, **мотори, динамо машини** и др.
Доставя и инсталира комплектъ **кинематографи**.

Цѣни фабрични — доставка бърза.

ЗА ЗНАНИЕ!

Съобщава на всички кредитни учрѣждения и частни лица, че
ако се яви вѣнкоя полица за 500 лева, издадена отъ менъ на заповѣдта
на Петръ А. Пѣйчевъ, да се счита тя за бѣда книга, защото е изета отъ
монъ съ пазана и пѣше да ми се повръща.

гр. Варна, 15 декември 1913 г.

Х. Георги Калудовъ
отъ гр. Варна.

Съобщение

Фирмата С. Георгиевъ, Пандо Андрѣевъ и Г. Наумовъ
съобщава на интересующитѣ се, че въ склада имъ находящъ
се на ул. „Добришка“, се намиратъ:**Разни коларски и строителни материали, дърва за
горене, каменни и дървени вжглища.**Въ втория ни складъ до старата болница се намиратъ са-
мо дърва за горене и дървени вжглища.

Цѣни износни.

Д-ръ Михаилъ Мантовъ

адвокатъ — Русе

Води и защитава дѣла прѣдъ Русен. Апелат. Сѣдъ.
Писалище подъ Апел. Сѣдъ. Телефонъ № 259.

Заболѣбницата

на

Г-ци **АЛЕКСАНДРА & ЕКАТЕРИНА ВОЙНОВИ,**дипломирали съ **отличие** отъ Медицинския Факултетъ
на Императорския Новоросенски Университетъ, — се
откри отъ 1 януари 1914 г. Заболѣбницата е снаб-
дена съ най-поин приспособления. Помѣщава се въ
1-я етажъ въ къщата на Благой Пѣйчевъ, Булевардъ
„Мария Луиза“.

1913 година.

Фаталната година патече. Скъму се струва, че съ нея на-
тъчатъ и мѣститѣ на българина. Ако не другъ уронъ, поне този
да ни даде тая злокобна година, че Русия вече не съществуваша
за България. Ний можемъ да
диримъ съчувствие на врьдъ,
само не въ Русия. Ний можемъ
да се доизраваме скъму, само
не на Русия и нейнитѣ оръдия
— нашитѣ съеди — чрътъ които
та разори и разплаха България
заради една права, казана ъ въ
очитѣ дума. Телеграмата на
царь Фердинанда до царь Ни-
колая, защото не бѣше лакейска,
а царска, навика варварски ин-
стинкти, за удовлетворението на
конто България трѣбваше да се
опоскари, разпокъса и изтерзае
до възможната висша степенъ
на човѣшко озлобление. Днесъ
още нѣмъ македонскитѣ добри се
навива нагорѣ дивящата крѣвъ
на хилядни човѣшки жертви —
дѣца, жени и старци — въ нищо
не вишени: само по монархната
воли на православния Русен
царь. Това, което възникна въ-
рху трудовѣта на Александра II
въ разстояние на 36 години,
биде разрушено до основитѣ отъ
неговия внукъ. Славянската идея
се сгъзи подъ краката на ро-
мъни, герци и турци, поощри-
вани изключително отъ ежия
тоя Александровъ внукъ, съ-
мѣсно съ два славянски народа.
Създаде се съговоръ между ага-
рани и славяни, византийци и
цигани, за да се сломи, обез-
сили, погуби друга една сла-
вянска нация, само защото юна-
чеството на нейнитѣ синове по-
дигна завъсъ и страхъ у несо-
комѣрния монархъ.

Ще минатъ години, страсти-
тъ ще се унесомтъ и спокойния
разумъ ще анализира събитията,
въз които ще издирѣ тѣхнитѣ
причини. Тогава тоя хладенъ

разумъ ще разправи на потом-
ството що значи Русия. Днеш-
нитѣ черни теми на българина
ще бждатъ възбавани отъ млади
поети, които ще будятъ посто-
янно духа, духъ на омраза и
прѣварѣние къмъ Русия. Днеш-
ното русофилство, което още се
крѣпи върху слабитѣ останки
отъ старата искренна вѣра на
павния българинъ въ пѣкогаш-
ната освободителка, това русо-
филство ще остане само изъ ана-
литѣ на историята, като свидѣ-
телство на българска широка
павностъ и вѣра въ искреностъ
къмъ тия, които се опѣлиха
срѣщу насъ съвършено неочак-
вано. Прѣдъ лицето на Русия
нашитѣ врагове се окончаваха
срѣщу насъ въ това врьме, ко-
гато тѣ бѣха длъжни да ни по-
магатъ за общо поражение на
неприятеля. И ежията тая Ру-
сия и непавенитѣ още отъ за-
блуждение наши русофилци, осмѣ-
жда насъ, че не сме послушали
руския царь, който съ телегра-
мата си отъ 26 май 1913 год.
„моли“ — така казватъ русофи-
литѣ — „да останемъ вѣрни на
приетитѣ задължения и да се
ослоимъ на Русия за рѣше-
нieto на спора между Бълга-
рия и Сърбия“ (С. Ф.). И въз-
сто нашитѣ русофилци да се сра-
муватъ поше, ако не могатъ да
се възмутятъ, отъ тая мажнве-
лствена телеграма, тѣ още и и
възпроизвеждатъ отъ врьме на
врьме. Като че ли събитията,
които породиха тоя споръ, съ-
така прости и ясни, че може
така леко да се отнасяме къмъ
тѣхъ и да не можемъ да позна-
емъ съ какво намѣрение е от-
правена до царь Фердинанда
така съчинената телеграма на
Руския царь. Така съчинена е
тая телеграма, за да се прѣд-
стави работата прѣдъ свѣта въ
такъвъ видъ, чрътъ който да се

замаскира поведението на Сърбия, което главно и изключително се изопирателно отъ сжизната тая Русия прѣтъ нейния прѣдставител въ Бѣлградъ — Хартвигъ. Сазоновъ официално прѣдлага на Панича да се откаже Сърбия отъ претенции за ревизия на договора и да изпразни територията, която, споредъ сжщия договоръ, се пада на България. Но смисловрѣмено Сазоновъ дава на Хартвигъ на-стоятелни инструкции да не оставя Панича по никой начинъ да се влияе отъ официалните руски прѣдложения за отказване отъ ревизиата на договора.

Нашата дипломация много добръ разбираше играта на Русия, и за да докаже на послѣдната това, тя даде отговоръ на руската телеграма. Простия и ясенъ смисълъ на телеграмата, която царъ Фердинандъ отирави до царъ Николай е, че българската армия повесе най-голямата тежестъ на войната и днесъ, сѣрбитѣ искатъ да завзематъ по-пече отъ това, което договора прѣдвѣжда. Ний педнократно сме Ви молили да бъдете арбитъръ въ спора ни, а днесъ ви каипте да изпълняватъ договора. Ако ний нарушаваме договора, кажете ни кой именно пунктъ нарушаваме. Ако ли не го нарушаваме ние, то защо не се намѣсите въ полза на договора, за неговото изпълнение. Ако ли не желаете неговото приложение, кажете ни ясно, за да знаемъ какво да правимъ. Ний много добръ виждаме, че Вие държите страпата на Сърбия, но съ нашата телеграма гоните цѣльта да прѣдставите насъ виновни и да ви внушите да се подчинимъ на вашата воля.

Русия разбира тоя смисълъ. България бѣше готова за нова война. И ако катастрофата на България бѣше дошла отъ войната ни само съ турци, сѣрби, черногорци, безъ намѣсата на Ромѣния и Турция; тогава за изключителна виновница можемъ да сочимъ българската дипломация. Ако Русия не бѣше си послужила съ Турция и Ромѣния за да ни унищожи, наиптѣ протрѣпваща щѣха до сега да забравятъ пердахъ. И ако ний намираме Русия за главна, ако не изключителна виновница на нашето нещастие, то е защото тя по ни каза, че ще ни погрѣви да воюваме съ Сърбия. Тя върваше, че ще бъдемъ побѣдени, но се палѣга, както се палѣга като върване, че Турция ще побѣди съюзните войски. Като видѣ, че българския войникъ съпателно умира на позициите сѣрбцу немовѣрно по-численъ отъ него поприетель, тая Русия подпаса Румѣния и Турция да ни нападатъ въ тилъ.

Копария е Русия; тя за насъ е безпощадна убийца, която съ своята коса разнася смъртъ надъ българските жилища.

Махия се, прокуди се часъ по-скоро смъртоносна година. Ти, която донесе намъ разорение, на наиптѣ врагове размирне, а на Рвения позортъ, да се не върнемъ никогата тамъ, където обитаватъ живи твари. Бѣгай далечъ, не само отъ насъ, но и отъ наиптѣ врагове, защото нещастнето което носимъ

на наиптѣ врагове, е единствено вредно и за насъ. Ний не сме размирници, а желаемъ миръ за всички. Ний само не даваме да се нарушава нашия миръ.

А-нъ Велугардъ.

Кой побѣди?

„На 24 ноември 1913 г. — викатъ опозиционерѣ — земе-дѣлци, демократи, радикали и широки и тѣсни социалисти — побѣди народовластнето; тогава то нанесе смъртенъ ударъ на „личния режимъ“, на монархията; то повали либералната коалиция, бламира я отъ управлението; „то лѣгна народната плѣсница въ охлузения и потъпачъ въ прѣтмилени образъ на дворцово-каторжия режимъ“ (в. бр. 23/1913 г. на „Земл. Знаме“, рѣчьта на А. Стамболийски).“

А при все това ний виждаме, че на 19 XII 1913 г., тоя сжщия режимъ, тая сжщата коалиция сж живи и здрави, яко стоящи на краката си (неповалени) и „носителя на личния режимъ“, съ всичкото спокойствие и сѣрпозпостъ, се яви въ Народното Сѣбрание, качи се на Трона, прочете своето тронно слово, отвори камарата, безъ въской да направи нѣщо нито на коалираните въ личния режимъ, нито на носителя на личния режимъ. И коалицията и носителя на личния режимъ изпѣлиха дългътъ си спрѣмо конституцията, макаръ и при беззначителния шумъ на социалистичѣ. *Тѣ отвориха камарата на депутатѣтѣ.*

Ний слушахме да се проглушава свѣтътъ, че на 24 ноември либералната коалиция до-бѣла мѣншеството отъ депутат-ските мандати и съ това управ-леннето на „крадичѣтѣ, осждени отъ държавния сждъ и подж-дени“, не само е „бламирапо“, но още то е мъртво-родено и още въ първия денъ на Кама-рата „либералитѣ“, като изгубятъ прѣдседателството, ще си отидатъ, като оставятъ, разбира се, управлението на народовла-стничѣтѣ!

При все това, при отваря-нето на Камарата, като туримъ на страна глупавия шумъ на протестъ и възклициането „да живѣятъ“ ний виждаме, че „крадичѣтѣ“ провалепата въ изборитѣ либерална коалиция, се явяватъ съ 88 здраво стегнати и здраво обити гласове и наби-ратъ свой прѣдседателъ; а на-родовластническата опозиция, първи пакъ, намѣрва разнѣсени мѣншества, а при второто гласуване захваща да пѣща кюръ-финици: бѣли бюлетени и глупави възклициания.

Явно е, че дружбата и един-ството на либералитѣ спечели. Явно е, че нито личния режимъ, нито либералната коалиция, нито правителството на „крадичѣтѣ“ е побѣдено. Който печел не губи.

А кои сж побѣдени?

1) Побѣдени сж тия, които сж разединени и на които, като се каратъ помежду си, злостно се подемпватъ побѣдителнѣ-либерали;

2) Побѣдени сж тия, които като сж отинили да работятъ

въ пародното сѣбрание сѣрпоз-ната работа на народа — дѣр-жавното управление, занимаватъ се съ протести отъ името на 60 хиляди паднали на бойното по-ле български граждани (смъртъ-та на които нѣма нищо общо съ отварянето на камарата); занимаватъ се съ пушане бѣли бюлетени, за прѣдседателъ из-биратъ: „да живѣе народната милиция“ или „да живѣе бал-канската федеративна респуб-лика“, а за подпрѣдседатели: „пе-каме държавенъ сждъ“, но не и хора, които да работятъ.

и 3) Побѣдени сж ония наби-ратели, които сж дали довѣрие-то си на подобитѣ на горнитѣ децутати.

Тезко и на депутатитѣ и на избирателитѣ, ако народовласт-ническите депутати върватъ и по-пататъкъ по сжщия пакъ! Тогава тѣ ще протестиратъ още много пакъ, но либералната коалиция, като има министер-ствата и бюрото, ще си върши работата безъ да обръща ви-мание на празни шумове и та-ка ще си върши работата: ще продължава да побѣждава и най-накрай насъ ще побѣди.

Ний не одобряваме тая дѣв-телностъ на опозицията. Е-да народовластници. Вий трѣнахте по погрѣшенъ пакъ. Вий захва-нихте съ грѣшка, за да свѣр-пите съ грѣхъ. Вий умилени не се оближихте, не се здру-жихте: съ това вий съзнателно изгубихте и силата на народо-властнето и авторитета си. Вий отбѣгвате съ цѣлитѣ си групи да посмете прѣдседателство, бю-ро и министерства; тогава ще трѣните таквата, които лични-режимъ въ палата, защото ко-гато отъ насъ нѣма отпоръ, отъ страна на „личния режимъ“ има напоръ; той располага съ много интелектуални и други сѣдства и тамъ гдѣто се явява нашата правдота — той е активенъ и продуктивенъ... Тогава?... Да... тогава: на коленѣ!... Вай и ва-ния трудъ сте осждени на ва-гиване!... идете си по кжщитѣ: да дойдатъ или по-дѣтелни и по-достойни отъ насъ народо-властници — които да посматъ властта отдолу... или... пакъ реакционери... но не опятъ-вайте поне народовластническа-та тенденция на народа!

Вий сте побѣдени!

Б. Р. Бѣха написани горни-тѣ редове, когато научихме, че съ указъ отъ 31 декември 1913 год. Д-ръ В. Радославовъ е обя-вилъ на избраницитѣ на XVI об. нар. сѣбрание, че то се раз-турва като „недѣеспособно!“ Грѣха за това е въ опозицията. Земедедѣлитѣ заявиха, че „не сж кадърни да управляватъ“, социалистичѣ — „че не ще под-държатъ никое буржуазно пра-вительство“ (не ще плѣзатъ въ никаква коалиция, било съ ли-бералната коалиция, било съ опозиционитѣ); всички — „че не желаятъ здружаване“ — и ето реакцията зема своето. Лич-ниятъ режимъ разтури камарата ва да повика друга послушна нему. И той ще си я докара, върнѣнъ лѣжакътъ, вѣкъ и шумъ отъ лѣвничата.

Господа лѣвничари, вий сте напозво и побѣдени и погребани!

ОТЗИВИ.

По амнистията на осждени-а въ войници.

Днесъ множество войници, които сж участвували въ вой-ната, лежатъ въ българските затвори, осждени отъ полския воененъ сждъ за провинения въ тѣхния войнички дългъ. За ос-вободждаването на тия вой-ници днесъ на много мѣста изъ царството се устройватъ митни-ги. Иавѣтно а, че българската армия, вследствие прѣкомѣр-нитѣ изтѣзания на войната, е напѣсала цужната дисциплина. За възстановлението на тая дис-циплина, военнитѣ началници прѣдприеха цѣлъ походъ сѣрѣцу войничѣтѣ. По принципъ всѣ-ки ще се съгласи, че армия безъ дисциплина не е армия, слѣдователно дисциплината е първото условие за нейното прѣдпазване. Това е така и никой не може да го отрѣче. Оба-че, при едно конкретнѣ поста-вие на тоя въпросъ ний ще дойдемъ до други заключения.

Бунтовѣтъ въ армията, спо-редъ сжщитѣ военначалници, въ време на война се пораз-да въ главно отъ бездѣйствието. Колкото повече една армия прѣ-карва въ бездѣствие и въ не-пѣтѣностъ на своето положе-ние, толкова повече се зараж-да въ причини на недоволство. Това се потвърди отъ повѣде-нието на наиптѣ войници. Всѣ-ки знае много краткитѣ замѣ-ления на войничѣтѣ къмъ свои-тѣ началници да ги поведатъ на бой, или да ги върнатъ на-задъ. Да не се забравя, че тия задължения сж правени не на-скоро отъ почивае войната, а твърдѣ ежсно, къмъ края, ко-гато протакането стана смѣн-телно. Отъ друга страна, кол-кото й да се крие отъ вой-ничѣтѣ, че Добруджа се остѣ-ва на румѣнитѣ, тѣ се научи-ха за това. Друго. Войничѣтѣ се научаваха за пѣтѣленията на ромѣнитѣ надъ българскитѣ сѣмейства и пр. Вънъ отъ туй домашнитѣ на войничѣтѣ бѣха вложени на мизерия, гладъ и студъ. А още повече усилване негодуванието на войничѣтѣ на-рицата неправда, която биеше силно въ очи. Цѣли полкове, пѣчурени, гладни, прожеснали отъ джѣдъ, сѣбъ и калъ, не виждаха нито стотинка отъ слѣ-дуемата имъ се еднолѣвона мѣ-сечна заплата, когато офицеритѣ редовно получаваха немовѣрно голѣми заплати. Единъ подпоручикъ взимаше близо 600 лева, а пѣкъ висшѣ офицери особено генералитѣ, които прѣ-карваха въ нестроеви части, по-лучаваха до 3000 лева мѣсечно. И днесъ тѣзи офицери отдаватъ подъ сждъ проститѣ войници защото се бунтували. За прѣ-стѣпления на офицери твърдѣ малко се говори, ако и твърдѣ много да се знае. Запасни пол-ковникъ Филиповъ редовно из-писа въ печата маса прѣстѣп-ления отъ различенъ характеръ, вършени отъ офицери, а особен-но отъ висшѣ. И днесъ, не стигатъ печутитѣ мжжъ на бѣд-нитѣ войници, послѣднитѣ вѣн-атъ въ затворитѣ. Ний се при-

2) Илва „Суровлак“ отъ 3 дек. и 8 ара при съезди: Юрданъ Ивановъ, Злато Ангеловъ, Петъръ Илиевъ и Илия Михайловъ за 38 лева.

Горния имотъ се намира въ землището на село Кривия, и е на покойния Георги Атанасовъ Кателня отъ с. Кривия.

Желающитъ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всеки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Провадия, 20/XII 1913. 2—2
Сжд. Приставъ: Ил. Ст. Бекчиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 933

За удовлетворение иска на Жеко В. Марковъ отъ гр. Варна по издадения изпълнителный листъ № 2230 отъ 26 юний 1889 год. на Провад. Миров. Сждъ, противъ Банко Поткопъ отъ с. Хасърджикъ за 602 лева и др. обявявамъ, че отъ последното двукратно публикуване настоящо въ в. „Свободенъ Гласъ“ въ продължение на 31 дни съ правонаддаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично слѣдующия недвижимъ имотъ: находящъ се въ землището на с. Хасърджикъ; 1) нива въ мѣстността „при корията“ отъ 18 декара до съезди: Георги Трифоновъ Калчо Петковъ, Георги Трифоновъ и пѣтъ оцъ за 38 лева; 2) нива въ мѣстн. „Крушакъ“ отъ 54 декара до съезди: пѣтъ, Койчо Сжбевъ и Ковлуджанска нива оцѣнена за 52 лева; 3) нива въ мѣстн. „Дикали-ташъ“ отъ 81 декаръ до съезди: Добри Стоевъ, Конда Петковъ, Пѣйко Митевъ, Али Кадировъ оцъ за 100 лева; 4) нива „Трънатата могила“ отъ 105 декара при съезди: Михалъ Радевъ, Желѣнко Колевъ, Баю Атанасовъ, Танаасъ Стояновъ и Стоянъ Златевъ оцѣнена 50 лева; 5) нива „Провад. пѣтъ“ отъ 81 дек. до съезди: Кателня Радевъ, пѣтъ, Недю Петковъ и Кольо и Конда Петковъ оцъ за 80 лева; 6) нива въ мѣстн. „Долния геранъ“ отъ 419 при съезди: Драганъ Пенинъ, Пенчо Стойковъ, Нидѣлко Стойковъ и К. Петковъ, оцѣн. 20 л.

Желающитъ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всеки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Провадия, 20/XII 1913 г.
Сжд. Приставъ: Ил. Ст. Бекчиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 931

За удовлетворение иска на Илия Тодоровъ пѣтъ на Радка Николова по издадения изпълнителный листъ № 7378 отъ 23 септември 1911 год. на Осм. пазарски Мир. Сждъ, противъ

Георги Николовъ отъ с. Кривия за 700 лева и др. обявявамъ, че отъ последното двукратно публикуване настоящо въ в. „Свободенъ Гласъ“ въ продължение на 31 дни съ правонаддаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично слѣдующия недвижимъ имотъ: 1) Нива „Койна могила“ отъ 77 декари при съезди: Балинъ Димовъ, Петъръ Илиевъ и Петъръ Димитровъ оцѣнена отъ изискателя за 154 лева; 2) Нива „Корусжртъ“ отъ 7 дек. при съезди: Тодоръ Мирчевъ, Мирчо Тодоровъ, Станю Диневъ и Щерю Димовъ, оцѣнена за 140 лева; 3) нива „Жеркитъ“ отъ 5 декари при съезди: Жеко Илиевъ, Кипрякъ Вѣлчевъ, Атанасъ Костаневъ и Симеонъ Костандонъ оцѣн. за 125 лева.

Горния имотъ се намира въ землището на с. Кривия.

Желающитъ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всеки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Провадия, 20/XII 1913 год.
Сжд. Приставъ: Ил. Ст. Бекчиевъ.

Въ бирария — хотелъ „ПРѢСЛАВЪ“

тия дни почна да се точи прочутото мюнхенско пиво „ПШОРРЪ“

отъ първата, най-старата и най-реномираната мюнхенска фабрика „ПШОРРЪ“.

АТЕЛИЕТО

на Руси Ивановъ

се прѣмѣсти подъ новия клубъ. Въ ателието се намяратъ: прочутитъ велосипеди „Авансъ“, всички велосипедни части, гуми „Континенталъ“ и пр. Пристигнаха му и нови велосипеди, които се продаватъ съ износна цѣна

Казино „ЛОНДОНЪ“
ВАРНА.

Единственното заведение съ всички удобства.

Ще намѣрите винаги първокачественни напитки, разни видове топли и студени закуски. Започна да се точи прочутото Мюнхенско Пиво.

ДЕВНЕНСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 3216.

Село Девня, 19 Декември 1913 година.

Тѣй като търга произведенъ на 22 Ноември 1913 г. за отдаване на прѣдприемачъ, експлоатацията на общинскитъ карнери за камъни въ района на общината, не се прие отъ общинския съветъ (протоколъ № 8/86 отъ 30 XI т. год.) по низка цѣна, то за същата цѣль, съгласно същото рѣшение на съвета, обявява се втори пѣтъ търгъ на 20 януарий 1914 год. отъ 2—4 часа подиръ обѣдъ.

Условията за участие въ търгътъ, наемния периодъ и пр. сж казани въ обявлението на общинското управление № 2417 публикувано въ Държавния вѣстникъ брой 247 отъ т. година.

Надаването обаче, при сегашния търгъ ще стане отъ 13 ст. на всеки изваденъ кубически метръ материалъ, каквато цѣна има вече прѣдложено.

Общински кметъ: Д. ДИНЕВЪ.
Секр.-барникъ: А. КРЪСТЕВЪ.

Интересно.

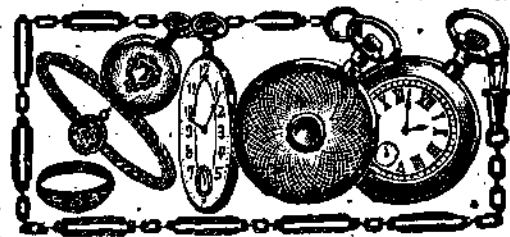
Честъ имамъ да съобща на нѣждающитъ се, че въ новотърптата на Американска мѣдникарница, въ гр. Провадия, срѣщу Недѣлко Райновъ, се намиратъ разни бакърени сждове, тапи и пр. отъ различни велчинни.

Сжщо приемамъ за калайдисване разни бакърени прибори. Купувамъ старъ бакъръ, шприцъ, цинкъ и пр.

Продажба и покупки съ много износни цѣни.

Съ почтъ: Митю Ивановъ.

1 часо-
вникъ
бѣзпла-
тно

при по-
ржката
отъ 5 ча-
совникъ
навед-
нажъ

1 елегантнъ никелъ часовникъ „Анкеръ“	лева 6—
1 хубавъ „Глория“ сребро часовъ, двойни капаци	„ 7—
1 стем. жѣлѣзн. часовникъ съ секундъ-казано	„ 8—
1 злато дубле часовникъ за дами	„ 9—
1 „Глория“ сребро гривно за дами съ хуб. висулка	1.50
1 златъ дубле прѣстенъ хубавъ	1—
1 злато дубле ланецъ за мъже двойно съ висулка	2—

10 ГОДИШНА ГАРАНЦИЯ

FRANZ SPORER, WIEN X. Postamt 76.

ХАСЪРДЖИКСКО ЦЕРКОВНО НАСТОЯТЕЛСТВО.

Обявление № 1.

с. Хасърджикъ, 18 декември 1913 г.

На 10 януарий 1914 г. отъ 8—10 часа прѣди обѣдъ въ канцеларията на църквата ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ черковната керемидарница при с. Хасърджикъ за време отъ 15 януарий 1912 г. до 15 януарий 1917 год.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието вѣзлиза на 600 лева за цѣль наемнъ срокъ.

Искания залогъ за правочастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитъ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитъ.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ въ канцеларията.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

ТРЖБИ КАМЕНИНОВИ

за

канализации и водопроводи

съ всички специални части отъ фабриктъ на Д-вото „Иапда“ въ София се намяратъ всекога въ голѣмо количество въ склада ни до мелницата „Сила“ въ гр. Варна.

Цѣни за единъ погоненъ метръ:

Диаметръ 5 см.	2— лева.
„ 7 1/2 см.	2.50 „
„ 10 см.	3— „
„ 15 см.	4— „
„ 20 см.	5.80 „

Техническо Строително Бюро

И. х. Стояновъ & Г. Мечкаровъ
Инженери — Варна.

Много важно.

Продава се въ гр. Варна въ мѣстността Марж-Съртъ надъ фабриката на Георги х. Деневъ едно парче нива отъ 200 декара, 100-тѣхъ за сѣта съ зимница и 100-тѣхъ угаръ. Съ една къща за живѣние и единъ домъ за добитѣкъ, една чешма вътрѣ въ нивата и 100 дрѣвчета орѣхови. Желающитъ да я купятъ да се отнесатъ за споразумѣние до Марко Николовъ, мѣлничаръ — Варна.

Търговски служащъ

съ II-ро курсно професионално (при вѣщ. търговско училище) и IV-то класно гимназиално образование, и повече отъ 4 годишна практика, търси работа въ търговска кантора.

За справка адресирайте се до редакцията на А. Х.

Продава се къща

въ II участъкъ на гр. Варна улица Шуменска № 5, срѣщу новостроящия се Народенъ Театъръ. Постройката заедно съ двора мѣсто е около 450 кв. метра.

Споразумѣние притежателя въ същата къща.

Продава се

дворъ 820 кв. м., жгълъ, съ къща № 30 на ул. „Раковска“ за 8000 лева.

Споразумѣние въ редакцията.

Търговска Печатница Варна, Телефонъ № 240.